

ligger, og da den ærede Minister udtryffeligt udtalte, at han ansaae sig fritagen for enhver Forpligtelse til at tage denne Sag under alvorlig Overveielse, dersom Forslaget blev nægtet, og da jeg fremdeles maa antage, at Ministeren vilde, naar Forslaget blev nægtet, savne en Støtte ligeoverfor den Modstand, som han uden Tvivl vil møde fra visse Sider, naar han skal gennemføre den paatænkte Ordning, maa jeg lægge særdeles Vægt paa, at Forslaget bliver vedtaget. Jeg skal derfor, som sagt, tilraade det ærede Thing at stemme derfor.

Jeg havde endnu en lille Bemærkning at gjøre til den Anke, som den ærede Minister førte imod Forslaget under Nr. 19, men den er allerede besvaret af den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (G. Winther), og jeg skal derfor ikke videre opholde mig derved.

Kirke- og Underviisningsministeren: Hvad den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) ytrede, beroede rigtignok paa en Misforstaaelse; thi den Mand, hvorom Taleren er, er naturligviis med Rigsdagens i sin Tid givne Samthkke gageret paa samme Maade som de normerede Professorer, saa at han, naar hans Tid kommer, rykker op ganste paa samme Maade som de normerede Professorer, og han vil rykke op inden Finantsaarets Begyndelse. Dette Punkt er imidlertid en Bagatel, der vil kunne ændres til tredie Behandling.

Hvad Examenskommissioner angaaer, da er det ikke umuligt, at det dertil foreslaaede Beløb vil, dersom man kommer til det Resultat, at det er rigtigt at indrette Examenskommissioner, blive forbrugt allerede i næste Finantsaar, og naar jeg betragter Beløbet som bevilget ikke som et heelt Aars Udgift, men f. Ex. som $\frac{1}{2}$ Aars, $\frac{3}{4}$ Aars Udgift, kan jeg ansee Bevillingen for at være tilstrækkelig. Jeg siger altsaa, at det paa ingen Maade er afgjort, at Beløbet ikke vil blive brugt i næste Finantsaar; derimod er det sikkert, at hvis Thinget her skulde stemme mod Forslaget, saa er der ikke Noget, som bærer mig for, at et Beløb vil blive bevilget, naar jeg til næste Efteraar kommer og forlanger en Sum til Indrettelsen

af Examenskommissioner. Jeg regner ikke paa saadanne Uttringer, der maatte falde her i Salen; jeg regner paa Handlinger, jeg bryder mig ikke om, om En i politisk Henseende siger, at han er min Ven eller Uven, men hvad jeg seer paa, det er, om han stemmer med mig, og det Samme siger jeg med Hensyn til de foreliggende Forslag; jeg siger, at Folkethinget er imod de Forslag, som det stemmer imod, det er for de Forslag, som det stemmer for, og da jeg seer paa Gjæringer, dømmes jeg efter de Afstemninger, som her finde Sted, og jeg vilde betragte det som et sjenntligt Skridt af Folkethinget mod Examenskommissioner, dersom det slog Forslaget ihjel. (Fallelsen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning!).

Hvis jeg turde sige ligefrem, hvad jeg meente — jeg har ikke lidt Betænkelse derved — saa vilde jeg sige, at de Anker, som den ærede Rigsdagsmand (Fischer) i Anledning af det af ham stillede Endringsforslag fremsførte mod mig, ikke gjaldt mig, men efter min Opfattelse selve Rigsdagen. Naar man nemlig siger, at en Udgift ikke maa passere, men man saa samtidig dermed udtaler, at Meningen ikke er den, at man vil kræve Pengene tilbage, men at man, saasnart der paa en eller anden Maade blev begjært Decharge, vilde bevilge Beløbet, saa bliver der ikke noget Alvorligt i den Beslutning, at Udgiften ikke maa passere; hvorledes man end vender og dreier det, vil det, der fremkommer, altid blive en blot Formsig, det kan ikke nytte at ville beskrive det, og derfor siger jeg, at man aldrig skal beslutte, at en Udgift ikke maa passere, undtagen man virkelig vil, at Pengene atter skulle flyde ind i Statskassen; ellers skal man kun bruge et dadlende Udtryk, som f. Ex. „passerer for denne Gang“, eller et andet Udtryk, hvorved man tilkjendegiver sin Misbilligelse. Jeg mener saaledes, at det er med Føie, jeg sagde, at der ligger noget Formelt i, hvad der er foregaaet i denne Sag. Efter hvad der her er passeret, skal jeg, som tidligere bemærket, være villig til, til 3die Behandling at stille et Endringsforslag om, at det Beløb, der her foreslaaes beregnet til Indtægt, tillige maa føres til Udgift. Det forholder sig ganste rigtigt, hvad der blev bemærket af den ærede Rigsdagsmand for Holbek